

is az a legkedvesebb sétat helyem, a virágoskertje. De sehol sem is érzem magam olyan jól, mint otthon, pedig már nem vagyok idegen az élet zajgásában. Az édesanyám egyszerű főztje a legjobb nekem, az ő kenyere a legízletesebb: minden más, minden jobb, minden szebb nekem odahaza.

Ha édesanyámra gondolok, azt hiszem, hogy „...a földön nekem van a legszeretőbb anyám...”

(Pósa Lajos.)

AZ EDESANYA.

Ha megáldott a jó Isten
Édes, jó anyával,
Imádság legyen a szavad,
Amely hozzá szárnyal.

Egy nap százszor is köszönd meg
Az Isten jóságát,
Egy nap százszor is csókold meg
A kezét, a drágát.

És alázattal hallgasd meg,
Ha korhol, ha rád szól,
S a gondokat símitsad el
Anyád homlokáról.

Légy jó hozzá, egy szóval se
Bántsd meg szegényt soha,
Hogy a szívednek ne legyen
Késő gyászra oka.

Mert ha meghal, sírja vádol
S nem bocsát meg többé.
Ha rossz voltál az anyádhoz,
Míg élsz — fáj örökké!

(Vértessy Gyula.)

Az édesanyai szeretet.

Élt egyszer egy nagyon szigorú, de igazságos király. Igazságosságáért megbecsülték országában, de mert bizony szigorú is volt, rettegték tőle és nem szerették. Így történt, hogy egyszer alattvalói összeesküdtek ellene. A király is összegyűjtötte katonáit és a lázadók ellen indult. Nagy esata volt, végre is a király serege lett a győztes, bár a legelől harcoló király maga is elesett.

Fia is délceg vitéz volt már, mikor hírül vitték neki atyja hősi halálát. Kétségbeesve támadt a már amúgy is szétvert ellenségre, hogy atyjának halálát megbosszulja. Majd amikor visszatért győztes seregével királyi várába, elhatározta, hogy példásan megbünteti mindazokat, akik részt vettek az atyja elleni lázadásban.

A fiatal király egyik udvari embere kegyében akart járni új urának s mélyen meghajolva járult előbe:

— Felséges uram és királyom — kezdte a szót nagy hajlongással — tudom, te meg akarod büntetni a lázadókat, akik megölték édesapádat. Azt is jól tudom, hogy a főcinkosok ki-